

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ จำนวน 75 แห่ง เป็นกิจการขนาดกลาง 47 แห่ง กิจการขนาดใหญ่ 28 แห่ง การเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับแบบสอบถามกลับมา จำนวน 49 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 65.33 ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดของการตอบกลับดัง ตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของการตอบกลับจำแนกตามขนาดกิจการ

ขนาดกิจการ	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ส่ง	จำนวนตอบกลับ	ค่าร้อยละ
กิจการขนาดกลาง	47	30	63.83
กิจการขนาดใหญ่	28	19	67.86
รวม	75	49	65.33

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ (ตารางที่ 4.2) ระดับการศึกษา (ตารางที่ 4.3) ตำแหน่งงาน (ตารางที่ 4.4) ประสบการณ์ทำงาน (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าร้อยละ
ชาย	19	38.78
หญิง	30	61.22
รวม	49	100

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถาม เพศชาย 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38.78 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และเพศหญิง 30 คน คิดเป็นร้อยละ 61.22 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าร้อยละ
ระดับมัธยมศึกษา	1	2.04
ระดับปริญญาตรี	40	81.63
ระดับปริญญาโท	8	16.33
รวม	49	100

ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 81.63 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.33 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียง 1 คน เท่านั้นที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	จำนวน	ค่าร้อยละ
ผู้จัดการฝ่ายบัญชี	26	55.32
หัวหน้าฝ่ายบัญชี	3	6.38
พนักงานบัญชี	6	12.77
ผู้จัดการทั่วไป	5	10.64
อื่นๆ	7	14.89
รวม	47	100

สำหรับตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นผู้จัดการฝ่ายบัญชีของกิจการ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 55.32 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาเป็นพนักงานบัญชีของกิจการ ซึ่งมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.77 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และมีผู้จัดการทั่วไปของกิจการเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.64 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้มีหัวหน้าฝ่ายบัญชีตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.38 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์

ประสบการณ์ทำงาน	จำนวน	ค่าร้อยละ
0 – 5 ปี	18	41.86
6 – 10 ปี	10	23.26
11 – 15 ปี	10	23.26
16 – 20 ปี	4	9.30
มากกว่า 20 ปี	1	2.32
รวม	47	100
ค่าเฉลี่ย/ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	8.47/6.05	

ข้อมูลทั่วไป

จากแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ ขนาดกิจการ (ตารางที่ 4.6) อายุกิจการ (ตารางที่ 4.7) และสัดส่วนการถือหุ้น (ตารางที่ 4.8) และกลยุทธ์ระดับธุรกิจ (ตารางที่ 4.9) ซึ่งแสดงในรูปตารางแจกแจงความถี่ดังนี้

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามขนาดกิจการ

ขนาดกิจการ	จำนวน	ค่าร้อยละ
ขนาดกลาง(ทุนจดทะเบียน > 100 ล้านบาท)	30	61.22
ขนาดใหญ่(ทุนจดทะเบียน10 – 100 ล้านบาท)	19	38.78
รวม	49	100

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุกิจการ

อายุกิจการ	จำนวน	ค่าร้อยละ
อายุน้อยกว่า 5 ปี	2	4.08
อายุ 5 – 10 ปี	14	28.57
อายุ 11 – 15 ปี	12	24.49
อายุ 16 – 20 ปี	3	6.12
อายุ 21 – 25 ปี	10	20.41
อายุ 26 – 30 ปี	7	14.29
อายุมากกว่า 30 ปี	1	2.04
รวม	49	100

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับขนาดกิจการของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ พบว่า มีผู้ประกอบการที่เป็นกิจการขนาดกลาง (ทุนจดทะเบียน 10 ล้านบาท – 100 ล้านบาท) 30 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 61.22 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และเป็นผู้ประกอบการที่เป็นกิจการขนาดใหญ่ (ทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท) 19 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 38.78 ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ส่วนใหญ่มีอายุของกิจการอยู่ในช่วง 5 – 10 ปี จำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และรองลงมามีผู้ประกอบการ จำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 24.49 ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุอยู่ในช่วง 11 – 15 ปี

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสัดส่วนการถือหุ้น

สัดส่วนการถือหุ้น	จำนวน	ค่าร้อยละ
ไทยถือหุ้น 100 เปอร์เซ็นต์	23	46.94
ต่างชาติถือหุ้น น้อยกว่า 10 เปอร์เซ็นต์	1	2.04
ต่างชาติถือหุ้น 10 – 25 เปอร์เซ็นต์	1	2.04
ต่างชาติถือหุ้น 26 – 40 เปอร์เซ็นต์	2	4.08
ต่างชาติถือหุ้น 41 – 49 เปอร์เซ็นต์	6	12.24
ต่างชาติถือหุ้น 50 เปอร์เซ็นต์ ขึ้นไป	10	20.41
ต่างชาติถือหุ้น 100 เปอร์เซ็นต์	6	12.24
รวม	49	100

สำหรับสัดส่วนการถือหุ้นในกิจการ มีผู้ประกอบการที่ถือหุ้นโดยชาวไทยทั้ง 100 เปอร์เซ็นต์ จำนวน 23 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 46.94 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมานั้นมีผู้ประกอบการที่ถือหุ้นทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 40.82 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และสำหรับผู้ประกอบการที่ถือหุ้นโดยชาวต่างชาติทั้ง 100 เปอร์เซ็นต์ มีเพียง 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12.24 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลยุทธ์ระดับธุรกิจ

กลยุทธ์ระดับธุรกิจ	จำนวน	ค่าร้อยละ
กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุน	19	38.77
กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุนและ การสร้างความแตกต่างทางด้านผลิตภัณฑ์	7	14.29
กลยุทธ์เน้นเฉพาะกลุ่ม	1	2.04
กลยุทธ์การสร้างความแตกต่างทางด้านผลิตภัณฑ์	22	44.90
รวม	49	100

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ระดับธุรกิจ พบว่า มีผู้ประกอบการที่ใช้กลยุทธ์การสร้างความแตกต่างทางด้านผลิตภัณฑ์ จำนวน 22 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 44.90 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และมีผู้ประกอบการจำนวน 19 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 38.77 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุน นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้ว พบว่า มีผู้ประกอบการที่ใช้กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุน และสร้างความแตกต่างทางด้านผลิตภัณฑ์ จำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และมีผู้ประกอบการเพียงแห่งเดียวเท่านั้นที่ใช้กลยุทธ์เน้นเฉพาะกลุ่ม

ข้อมูลด้านการผลิต

ข้อมูลด้านการผลิตของกิจการเป็นข้อมูลเกี่ยวกับ จำนวนสายผลิตภัณฑ์ (ตารางที่ 4.10) ลักษณะงานผลิต (ตารางที่ 4.11) รูปแบบการผลิต (ตารางที่ 4.12) จำนวนเครื่องจักร (ตารางที่ 4.13) ลักษณะการผลิต (ตารางที่ 4.14) การใช้เทคโนโลยีในกิจการ (ตารางที่ 4.15) ซึ่งแสดงในรูปตารางแจกแจงความถี่ ดังนี้

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนสายผลิตภัณฑ์

จำนวนสายผลิตภัณฑ์	จำนวน	ค่าร้อยละ
1 สายผลิตภัณฑ์	15	30.61
2 สายผลิตภัณฑ์	10	20.41
3 สายผลิตภัณฑ์	10	20.41
4 สายผลิตภัณฑ์	3	6.12
5 สายผลิตภัณฑ์	7	14.29
6 สายผลิตภัณฑ์	2	4.08
9 สายผลิตภัณฑ์	1	2.04
14 สายผลิตภัณฑ์	1	2.04
รวม	49	100
ค่าเฉลี่ย/ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.00/2.40	

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนสายผลิตภัณฑ์ พบว่า ผู้ประกอบการผลิตสินค้าโดยเฉลี่ย 3 สายผลิตภัณฑ์ โดยส่วนใหญ่ผลิตสินค้ามากกว่า 1 สายผลิตภัณฑ์ ในขณะที่มีผู้ประกอบการบางส่วนที่ผลิตสินค้าเพียงสายผลิตภัณฑ์เดียว และจากการเก็บรวบรวมข้อมูลมีผู้ประกอบการจำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 30.61 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลิตสินค้า 1 สายผลิตภัณฑ์ รองลงมาเป็นผู้ประกอบการผลิตสินค้า 2 สายผลิตภัณฑ์ และ 3 สายผลิตภัณฑ์ ในจำนวนที่เท่ากันคือ 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.41 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของลักษณะงานผลิต

ลักษณะงานผลิต	จำนวน	ค่าร้อยละ
งานหล่อโลหะ	5	10.20
งานอัดขึ้นรูป	20	40.82
งานพลาสติก	11	22.45
งานยาง	1	2.04
งานหล่อขึ้นรูป	11	22.45
งานทอบขึ้นรูป	8	16.33
งานชุบโลหะ	1	2.04
งานประกอบชิ้นส่วน	7	12.29
อื่นๆ	2	4.08

ลักษณะงานผลิตของการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ ผู้ประกอบการบางส่วนผลิตสินค้าโดยใช้วิธีการผลิตเพียงลักษณะเดียว บางส่วนผลิตสินค้าผลิตสินค้าโดยผ่านการผลิตหลายขั้นตอนซึ่งมีวิธีการผลิตแตกต่างกันไป ลักษณะของงานผลิตสินค้าของผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่เป็นงานอัดขึ้นรูป รองลงมาเป็นงานพลาสติก และงานอัดขึ้นรูป

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรูปแบบการผลิต

รูปแบบการผลิต	จำนวน	ค่าร้อยละ
รับจ้างผลิตตามรูปแบบที่กำหนด (OEM)	31	63.27
ผลิตโดยมีการออกแบบ (ODM)	4	8.16
รับจ้างผลิตตามรูปแบบที่กำหนด และ ผลิตโดยมีการออกแบบ (OEM & ODM)	3	6.12
รับจ้างผลิตตามรูปแบบที่กำหนด และมีการสร้างตราี่ห้อของตนเอง (OEM & OBM)	8	16.33
รับจ้างผลิตตามรูปแบบที่กำหนด ผลิตโดยมีการออกแบบ และมีการสร้างตราี่ห้อของตนเอง (OEM, ODM & OBM)	3	6.12
รวม	49	100

สำหรับรูปแบบการผลิตสินค้าแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบด้วยกัน คือ รับจ้างผลิตตามรูปแบบที่กำหนด ผลิตโดยมีการออกแบบ และมีการสร้างตราี่ห้อของตนเอง จากการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการโดยส่วนใหญ่รับจ้างผลิตตามรูปแบบที่กำหนด จำนวน 31 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 63.27 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมามีผู้ประกอบการ จำนวน 8 แห่งคิดเป็นร้อยละ 16.33 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รับจ้างผลิตตามรูปแบบที่กำหนด และมีการสร้างตราี่ห้อของตนเอง

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนเครื่องจักร

จำนวนเครื่องจักร	จำนวน	ค่าร้อยละ
เครื่องจักร ไม่เกิน 50 เครื่อง	21	42.86
เครื่องจักร 51 – 100 เครื่อง	14	28.57
เครื่องจักร 101 – 150 เครื่อง	6	12.24
เครื่องจักร 151 – 200 เครื่อง	2	4.08
เครื่องจักร 201 – 250 เครื่อง	1	2.04
เครื่องจักร 251 – 400 เครื่อง	3	6.12
เครื่องจักร มากกว่า 400 เครื่อง	2	4.08
รวม	49	100

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า ผู้ประกอบการ จำนวน 21 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 42.86 ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีเครื่องจักรสำหรับใช้ในการผลิตสินค้า ไม่เกิน 50 เครื่อง และ รองลงมา มีผู้ประกอบการ จำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีเครื่องจักรประมาณ 51 – 100 เครื่อง ทั้งนี้มีผู้ประกอบการเพียง 2 แห่ง เท่านั้นที่มีเครื่องจักร มากกว่า 400 เครื่อง

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการผลิต

ลักษณะการผลิต	จำนวน	ค่าร้อยละ
ใช้แรงงานคนเป็นส่วนใหญ่	14	28.57
ใช้เครื่องจักรอัตโนมัติ	5	10.20
ใช้เครื่องจักรกึ่งอัตโนมัติ	30	61.23
รวม	49	100

ลักษณะการผลิตสินค้า มี 3 ลักษณะด้วยกัน คือ ใช้แรงงานคนเป็นส่วนใหญ่ ใช้เครื่องจักรอัตโนมัติ และใช้เครื่องจักรกึ่งอัตโนมัติในการผลิตสินค้า จากการวิเคราะห์ข้อมูลมีผู้ประกอบการ จำนวน 30 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 61.23 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้เครื่องจักรกึ่งอัตโนมัติในการผลิตสินค้า รองลงมามีผู้ประกอบการ จำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้แรงงานคนเป็นส่วนใหญ่ในการผลิตสินค้า ส่วนผู้ประกอบการอีก 5 แห่ง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.20 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้เครื่องจักรอัตโนมัติในการผลิตสินค้า

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของการใช้เทคโนโลยี

เทคโนโลยี	จำนวนผู้ใช้	ร้อยละของผู้ใช้
ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ออกแบบผลิตภัณฑ์	23	46.94
ใช้ระบบการผลิตแบบยืดหยุ่น	19	38.77
ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในการผลิต	8	16.33

สำหรับการใช้เทคโนโลยีในกิจการนั้น พบว่า ผู้ประกอบการ จำนวน 23 แห่ง ใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 46.94 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และมีผู้ประกอบการที่ใช้ระบบการผลิตแบบยืดหยุ่น จำนวน 19 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 38.77 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้มีผู้ประกอบการเพียง 8 แห่ง หรือร้อยละ 16.33 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในการผลิต

ข้อมูลต้นทุนและข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วยข้อมูลระบบต้นทุน(ตารางที่ 4.16) องค์ประกอบต้นทุนการผลิต(ตารางที่ 4.17) การใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์(ตารางที่ 4.18) ลักษณะต้นทุน(ตารางที่ 4.19) ผู้ริเริ่มนำเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์มาใช้ในกิจการ(ตารางที่ 4.20) ความถี่ในการจัดเตรียมรายงานเกี่ยวกับต้นทุนผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจในเชิงบริหาร (ตารางที่ 4.21) ซึ่งแสดงในรูปตารางแจกแจงความถี่ดังนี้

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระบบต้นทุน

ระบบต้นทุน	จำนวน	ค่าร้อยละ
ระบบต้นทุนช่วง	12	26.09
ระบบต้นทุนงานสั่งทำ	34	73.91
รวม	46	100

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบต้นทุน พบว่า ระบบต้นทุนของผู้ประกอบการ จำนวน 34 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 73.91 ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นระบบต้นทุนงานสั่งทำ ส่วนผู้ประกอบการอีก 12 แห่ง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 26.09 ของผู้ตอบแบบสอบถามมีระบบต้นทุนเป็นระบบต้นทุนช่วง

ตารางที่ 4.17 องค์ประกอบของต้นทุนการผลิตปี 2545

องค์ประกอบของต้นทุนการผลิต	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง	55.47	19.72
ต้นทุนแรงงานทางตรง	16.04	14.26
ค่าใช้จ่ายการผลิต	29.63	18.29

องค์ประกอบต้นทุนการผลิตประกอบด้วย ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ต้นทุนแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบต้นทุนการผลิตปี 2545 พบว่า ต้นทุนวัตถุดิบทางตรงมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 55.47 ของต้นทุนการผลิตรวม และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 19.72 สำหรับต้นทุนแรงงานทางตรงมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 16.04 ของต้นทุนการผลิตรวม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.6 และค่าใช้จ่ายการผลิตมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 29.63 ของต้นทุนการผลิตรวม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18.29

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเทคนิค
การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ปี 2545

เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์	จำนวน	ค่าร้อยละ
วิธีต้นทุนผันแปร หรือต้นทุนทางตรง	15	30.61
วิธีต้นทุนฐานกิจกรรม	10	20.41
วิธีต้นทุนเต็ม	24	48.98
รวม	49	100

สำหรับข้อมูลการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์นั้น ผู้ประกอบการจำนวน 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 48.98 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีต้นทุนเต็มในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ รองลงมาเป็นผู้ประกอบการ จำนวน 15 แห่ง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 30.61 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีต้นทุนผันแปร หรือต้นทุนทางตรงในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ โดยวิธีต้นทุนฐานกิจกรรมมีผู้เลือกใช้เพียง 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.41 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะต้นทุน

ลักษณะต้นทุน	จำนวน	ค่าร้อยละ
ต้นทุนจริง	28	57.14
ต้นทุนปกติ	2	4.08
ต้นทุนมาตรฐาน	19	38.78
รวม	49	100

ลักษณะของต้นทุนในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่เป็นต้นทุนจริง โดยมีผู้ประกอบการใช้ต้นทุนจริงในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ จำนวน 28 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 57.14 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และมีผู้ประกอบการที่ใช้ต้นทุนมาตรฐานในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ จำนวน 19 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 38.78 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้มีผู้ประกอบการเพียง 2 แห่ง เท่านั้น ที่ใช้ต้นทุนปกติในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผู้ริเริ่มนำเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์มาใช้ในกิจการ

ผู้ริเริ่มนำเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์มาใช้ในกิจการ	จำนวน	ค่าร้อยละ
ฝ่ายบัญชี	20	40.82
ผู้บริหารของกิจการ	16	32.65
ที่ปรึกษาภายในของกิจการ	5	10.20
ถูกกำหนดโดยบริษัทแม่	8	16.33
รวม	49	100

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย ซึ่งผู้ริเริ่มนำเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์มาใช้ส่วนใหญ่เป็นฝ่ายบัญชีของกิจการ โดยมีผู้ประกอบการที่ฝ่ายบัญชีของกิจการเป็นผู้ริเริ่มนำเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์มาใช้ จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 40.82 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาคือผู้ประกอบการจำนวน 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 32.65 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ริเริ่มนำเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์มาใช้โดยผู้บริหารของกิจการ ส่วนผู้ประกอบการที่ริเริ่มนำเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์มาใช้โดยบริษัทแม่ มีจำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 16.33 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และมีผู้ประกอบการที่นำเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์มาใช้โดยที่ปรึกษาภายในของกิจการเพียง 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.20 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการจัดเตรียมรายงานเกี่ยวกับต้นทุนผลิตภัณฑ์เพื่อการตัดสินใจเชิงบริหาร

การจัดเตรียมรายงานเกี่ยวกับ ต้นทุนผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ประโยชน์ในการ ตัดสินใจในเชิงบริหาร	จำนวน	ค่าร้อยละ
จัดทำรายงานประจำวัน	1	2.04
จัดทำรายงานประจำสัปดาห์	2	4.08
จัดทำรายงานประจำเดือน	37	75.51
จัดทำรายงานประจำไตรมาส	5	10.20
จัดทำรายงานประจำปี	4	8.16
รวม	49	100

การจัดเตรียมรายงานเกี่ยวกับต้นทุนผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจในเชิงบริหารนั้น พบว่า ผู้ประกอบการโดยส่วนใหญ่จัดเตรียมรายงานเพื่อเสนอผู้บริหารเป็นรายเดือน ซึ่งมีจำนวน 37 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 75.51 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาคือผู้ประกอบการจัดเตรียมรายงานเป็นรายไตรมาส และรายปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของลักษณะต้นทุนที่ใช้จำแนกตามระบบต้นทุน

ระบบต้นทุน	ลักษณะต้นทุน			รวม
	ต้นทุนจริง	ต้นทุนมาตรฐาน	ต้นทุนปกติ	
ระบบต้นทุนช่วง	8 17.39%	4 8.70%	0 0.00%	12 26.09%
ระบบต้นทุนงานสั่งทำ	19 41.30%	13 28.26%	2 3.45%	34 73.91%
รวม	27 58.69%	17 36.96%	2 4.35%	46 100.00%

จากตารางที่ 4.22 ผู้ประกอบการที่ระบบต้นทุนเป็นระบบต้นทุนช่วงโดยส่วนใหญ่จะคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ด้วยต้นทุนจริง ซึ่งมีจำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.39 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ด้วยต้นทุนมาตรฐาน จำนวน 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 8.70 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนต้นทุนปกติไม่มีผู้ประกอบการใช้เลย สำหรับผู้ประกอบการที่ระบบต้นทุนเป็นระบบต้นทุนงานสั่งทำโดยส่วนใหญ่จะคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ด้วยต้นทุนจริงเช่นเดียวกัน มีจำนวน 19 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 41.30 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาคำนวณต้นทุนด้วยต้นทุนมาตรฐาน มีจำนวน 13 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.26 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4. 23 จำนวนและร้อยละของเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ใช้จำแนกตามลักษณะต้นทุน

เทคนิคการคำนวณต้นทุน ผลิตภัณฑ์	ลักษณะต้นทุน			รวม
	ต้นทุนจริง	ต้นทุน มาตรฐาน	ต้นทุนปกติ	
วิธีต้นทุนผันแปร	9 18.37%	5 10.20%	1 2.04%	15 30.61%
วิธีต้นทุนฐานกิจกรรม	4 8.16%	5 10.20%	1 2.04%	10 20.41%
วิธีต้นทุนเต็ม	15 30.61%	9 18.37%	0 0.00%	24 48.98%
รวม	28 57.14%	19 38.78%	2 4.08%	49 100.00%

สำหรับความสัมพันธ์ของเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์และลักษณะต้นทุนในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ พบว่า ผู้ประกอบการที่ใช้ต้นทุนผันแปรโดยส่วนใหญ่จะคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ด้วยต้นทุนจริง มีจำนวน 9 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.37 ของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับผู้ประกอบการที่ใช้ต้นทุนฐานกิจกรรมโดยส่วนใหญ่คำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ด้วยต้นทุนมาตรฐาน จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.20 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนผู้ประกอบการที่ใช้ต้นทุนเต็มโดยส่วนใหญ่คำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ด้วยต้นทุนจริง จำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 30.61 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ศึกษากับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่เลือกใช้ และเนื่องจากตัวแปรตาม(Y) มีค่ามากกว่า 2 ค่า ดังนั้นการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกที่ใช้ จึงเป็น Multinomial Logistic Regression ซึ่ง ตัวแปรตามมีค่าได้ 3 ค่า Baseline Category = 3 โดยจะ

เปรียบเทียบ $Y = 1$ กับ $Y = 3$ และเปรียบเทียบ $Y = 2$ กับ $Y = 3$ เขียนได้ในรูป logit ในการวิเคราะห์ จึงมี 2 สมการ ดังนี้

$$\begin{aligned} G_1 &= \log \{P(\text{VARIANC})/P(\text{FULLC})^a\} \\ &= \beta_{10} + \beta_{11}(\text{FIRMSIZ}) + \beta_{12}(\text{STRATEG}) + \beta_{14}(\text{PROLINE}) + \beta_{15}(\text{OH}) \\ &\quad + \beta_{14}(\text{DL}) + \beta_{15}(\text{DM}) + \beta_{16}(\text{PRODUCHA}) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} G_2 &= \log \{P(\text{ABC})/P(\text{FULLC})^a\} \\ &= \beta_{20} + \beta_{21}(\text{FIRMSIZ}) + \beta_{22}(\text{STRATEG}) + \beta_{24}(\text{PROLINE}) + \beta_{23}(\text{OH}) \\ &\quad + \beta_{24}(\text{DL}) + \beta_{25}(\text{DM}) + \beta_{26}(\text{PRODUCHA}) \end{aligned}$$

a = Baseline Category

β_{ij} = สัมประสิทธิ์ logit ที่ i ตัวแปรที่ j

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลกำหนดให้ วิธีต้นทุนเต็ม เป็น Baseline Category เนื่องจากกิจการโดยส่วนใหญ่ใช้วิธีต้นทุนเต็มในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

กำหนดให้

- เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

VARIANC วิธีต้นทุนผันแปร (1 = ใช้วิธีต้นทุนผันแปร)

ABC วิธีต้นทุนฐานกิจกรรม (2 = ใช้วิธีต้นทุนฐานกิจกรรม)

FULLC วิธีต้นทุนเต็ม (3 = ใช้วิธีต้นทุนเต็ม)

- ปัจจัยที่ศึกษา

FIRMSIZ ขนาดกิจการ (1 = กิจการขนาดกลาง 2 = กิจการขนาดใหญ่)

STRATEG กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (1 = กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุน
2 = กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุนและการสร้างความแตกต่าง
ทางด้านผลิตภัณฑ์ 3 = กลยุทธ์เน้นเฉพาะกลุ่ม 4 = กลยุทธ์การสร้าง
ความแตกต่างทางด้านผลิตภัณฑ์)

PROLINE จำนวนสายผลิตภัณฑ์

องค์ประกอบของต้นทุนการผลิต

DM อัตราส่วนของวัตถุดิบทางตรงเทียบกับต้นทุนการผลิตรวม

DL อัตราส่วนของแรงงานทางตรงเทียบกับต้นทุนการผลิตรวม

OH อัตราส่วนของค่าใช้จ่ายการผลิตเทียบกับต้นทุนการผลิตรวม

PRODUCHA ลักษณะการผลิต (1 = ใช้แรงงานคนเป็นส่วนใหญ่ 2 = เครื่องจักรอัตโนมัติ 3 = เครื่องจักรกึ่งอัตโนมัติ)

การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกสามารถแสดงผลได้ดังนี้

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติก (β)	Std. Error	สถิติทดสอบ Wald	ค่า Sig	ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติก Exp(B)
ต้นทุนผันแปร					
Intercept	0.388	1.252	0.096	0.757	
จำนวนสายผลิตภัณฑ์	0.185	0.189	0.963	0.327	1.204
ต้นทุนแรงงานทางตรง	-0.654	2.643	0.061	0.805	0.520
ค่าใช้จ่ายการผลิต	-5.515	2.793	3.899	0.048	0.004
กิจการขนาดกลาง	0.208	0.801	0.067	0.796	1.231
กิจการขนาดใหญ่	0.000	-	-	-	-
กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุน	1.096	0.888	1.524	0.217	2.991
กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุนและสร้างความแตกต่างทางด้านผลิตภัณฑ์	0.911	1.237	0.542	0.462	2.486
กลยุทธ์เน้นเฉพาะกลุ่ม	21.244	0.000	-	-	1.68E+09
กลยุทธ์การสร้างความแตกต่างทางด้านผลิตภัณฑ์	0.000	-	-	-	-
ใช้แรงงานคนเป็นส่วนใหญ่ในการผลิตสินค้า	-1.469	1.002	2.515	0.142	0.230
ใช้เครื่องจักรอัตโนมัติในการผลิตสินค้า	-1.669	1.313	1.616	0.204	0.188
ใช้เครื่องจักรกึ่งอัตโนมัติในการผลิตสินค้า	0.000	-	-	-	-

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก(ต่อ)

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติก (β)	Std. Error	สถิติทดสอบ Wald	ค่า Sig	ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติก Exp(B)
ต้นทุนฐานกิจกรรม					
Intercept	1.184	1.611	0.541	0.462	
จำนวนสายผลิตภัณฑ์	0.082	0.270	0.092	0.762	1.085
ต้นทุนแรงงานทางตรง	-3.468	4.857	0.510	0.475	0.031
ค่าใช้จ่ายการผลิต	-3.344	2.676	1.562	0.211	0.035
กิจการขนาดกลาง	0.498	0.957	0.270	0.603	1.645
กิจการขนาดใหญ่	0.000	-	-	-	-
กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุน	-0.715	0.934	0.585	0.444	0.489
กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุนและสร้างความแตกต่างทางด้านผลิตภัณฑ์	-19.834	0.000	-	-	2.433E-09
กลยุทธ์เน้นเฉพาะกลุ่ม	0.505	0.000	-	-	1.657
กลยุทธ์การสร้างความแตกต่างทางด้านผลิตภัณฑ์	0.000	-	-	-	-
ใช้แรงงานคนเป็นส่วนใหญ่ในการผลิตสินค้า	-1.266	1.067	1.409	0.235	0.282
ใช้เครื่องจักรอัตโนมัติในการผลิตสินค้า	-20.973	0.000	-	-	7.791E-10
ใช้เครื่องจักรกึ่งอัตโนมัติในการผลิตสินค้า	0.000	-	-	-	-

ตารางที่ 4.25 ค่าประมาณแบบช่วงของสัมประสิทธิ์ความถดถอยโลจิสติก
ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์ความ ถดถอยโลจิสติก Exp(B) วิธีต้นทุนผันแปร		สัมประสิทธิ์ความ ถดถอยโลจิสติก Exp(B) วิธีต้นทุนฐานกิจกรรม	
	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
จำนวนสายผลิตภัณฑ์	0.831	1.743	0.639	1.842
ต้นทุนแรงงานทางตรง	0.003	92.325	2.290E-06	424.736
ค่าใช้จ่ายการผลิต	1.690E-05	0.960	0.000	6.684
กิจการขนาดกลาง	0.256	5.921	0.252	10.731
กิจการขนาดใหญ่	-	-	-	-
กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้าน ต้นทุน	0.525	17.033	0.078	3.055
กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้าน ต้นทุนและสร้างความแตกต่าง ทางด้านผลิตภัณฑ์	0.220	28.071	2.433E-09	2.433E-09
กลยุทธ์เน้นเฉพาะกลุ่ม	1683356262	1683356262	1.657	1.657
กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง ทางด้านผลิตภัณฑ์	-	-	-	-
ใช้แรงงานคนเป็นส่วนใหญ่ในการผลิต สินค้า	0.230	0.032	0.035	2.281
ใช้เครื่องจักรอัตโนมัติในการผลิต สินค้า	0.188	0.014	7.791E-10	7.791E-10
ใช้เครื่องจักรกึ่งอัตโนมัติในการผลิต สินค้า	-	-	-	-

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ขนาดกิจการ กลยุทธ์ระดับธุรกิจ จำนวนสายผลิตภัณฑ์ ต้นทุนแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิต ลักษณะการผลิต กับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่กิจการใช้ ซึ่งเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่กิจการเลือกใช้ประกอบด้วย วิธีต้นทุนผันแปร วิธีต้นทุนฐานกิจกรรม วิธีต้นทุนเต็มอธิบายได้ดังนี้(ตารางที่ 4.24)

1. การศึกษาความสัมพันธ์ของขนาดกิจการ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ขนาด คือ กิจการขนาดกลาง และกิจการขนาดใหญ่ กับการเลือกใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ โดยให้ตัวแปรขนาดกิจการ เมื่อ FIRMSIZ = 2 เป็น Baseline Category จึงทำให้สัมประสิทธิ์ (β) เมื่อ FIRMSIZ = 2 มีค่าเป็นศูนย์ ดังนั้นสัมประสิทธิ์ของกิจการขนาดกลาง (FIRMSIZ = 1) สำหรับวิธีต้นทุนผันแปรมีค่า เท่ากับ 0.208 และสำหรับวิธีต้นทุนฐานกิจกรรมมีค่า เท่ากับ 0.498 โดยค่า Sig ของการทดสอบมีค่า เท่ากับ 0.796 และ 0.603 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์
2. การศึกษาความสัมพันธ์ของกลยุทธ์ระดับธุรกิจ ซึ่งแบ่งเป็น 4 กลุ่มด้วยกัน คือ กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุน กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุนและการสร้างความแตกต่างทางด้านผลิตภัณฑ์ กลยุทธ์เน้นเฉพาะกลุ่ม กลยุทธ์การสร้างความแตกต่างทางด้านผลิตภัณฑ์ กับการเลือกใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ โดยให้ตัวแปรกลยุทธ์ระดับธุรกิจ เมื่อ STRATEG = 4 เป็น Baseline Category จึงทำให้สัมประสิทธิ์ (β) เมื่อ STRATEG = 4 มีค่าเป็นศูนย์ ดังนั้นสัมประสิทธิ์ของของกลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุน (STRATEG = 1) สำหรับวิธีต้นทุนผันแปรมีค่า เท่ากับ 1.096 และสำหรับวิธีต้นทุนฐานกิจกรรมมีค่า เท่ากับ -0.715 โดยค่า Sig ของการทดสอบมีค่า เท่ากับ 0.217 และ 0.444 ตามลำดับ ส่วนสัมประสิทธิ์ของกลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุนและกลยุทธ์การสร้างความแตกต่างทางด้านผลิตภัณฑ์ (STRATEG = 2) สำหรับวิธีต้นทุนผันแปรมีค่า เท่ากับ 0.911 และสำหรับวิธีต้นทุนฐานกิจกรรมมีค่า เท่ากับ -19.834 โดยค่า Sig ของการทดสอบมีค่า เท่ากับ 0.462 สำหรับวิธีต้นทุนผันแปร ส่วนวิธีต้นทุนฐานกิจกรรมไม่สามารถแสดงค่าของการทดสอบได้เนื่องจากไม่มีผู้ประกอบการที่เลือกใช้กลยุทธ์ความมีประสิทธิภาพทางด้านต้นทุนและเน้นการสร้าง ความแตกต่างทางด้านผลิตภัณฑ์เลือกใช้วิธีต้นทุนฐานกิจกรรมเลย และกรณีที่ใช้กลยุทธ์เน้นเฉพาะกลุ่ม((STRATEG = 3)เนื่องจากมีผู้ประกอบการเลือกใช้วิธีต้นทุนผันแปรเพียง 1 คน และไม่มีผู้ประกอบการเลือกใช้วิธีต้นทุนฐานกิจกรรมเลยจึงไม่สามารถแสดงค่าของ

การทดสอบได้ จากที่กล่าวมาข้างต้นเนื่องจาก ค่า Sig ของการทดสอบทุกค่า มากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า กลยุทธ์ระดับธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

3. การศึกษาความสัมพันธ์ของจำนวนสายผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ กับการเลือกใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ จากการวิเคราะห์ข้อมูล สัมประสิทธิ์ของจำนวนสายผลิตภัณฑ์(PROLINE) สำหรับวิธีต้นทุนผันแปรมีค่า เท่ากับ 0.185 และสำหรับวิธีต้นทุนฐานกิจกรรมมีค่าเท่ากับ 0.082 โดย ค่า Sig ของการทดสอบมีค่า 0.327 และ 0.762 ตามลำดับ และเนื่องจาก ค่า Sig ของการทดสอบมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า จำนวนสายผลิตภัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์
4. การศึกษาความสัมพันธ์ของต้นทุนแรงงานทางตรง ซึ่งเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ กับการเลือกใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ จากการวิเคราะห์ข้อมูล สัมประสิทธิ์ของต้นทุนแรงงานทางตรง(LABOR) สำหรับวิธีต้นทุนผันแปรมีค่า เท่ากับ -0.654 และสำหรับวิธีต้นทุนฐานกิจกรรมมีค่าเท่ากับ -3.468 โดย ค่า Sig ของการทดสอบมีค่า 0.805 และ 0.475ตามลำดับ และเนื่องจาก ค่า Sig ของการทดสอบมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ต้นทุนแรงงานทางตรงไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์
5. การศึกษาความสัมพันธ์ของค่าใช้จ่ายการผลิต ซึ่งเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ กับการเลือกใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ จากการวิเคราะห์ข้อมูล สัมประสิทธิ์ของค่าใช้จ่ายการผลิต(OH) สำหรับวิธีต้นทุนผันแปรมีค่า เท่ากับ -5.515 และสำหรับวิธีต้นทุนฐานกิจกรรมมีค่าเท่ากับ -3.344 โดย ค่า Sig ของการทดสอบมีค่า 0.048 และ 0.211 ตามลำดับ และเนื่องจาก ค่า Sig ของการทดสอบบางค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด(0.05) และบางค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด (0.05) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ค่าใช้จ่ายการผลิตมีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ แต่ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นไม่ได้อยู่ในรูปเชิงเส้น และกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม คือ เมื่ออัตราส่วนค่าใช้จ่ายการผลิตเพิ่มขึ้นผู้ประกอบการจะเลือกใช้วิธีต้นทุนผันแปรน้อยกว่าวิธีต้นทุนเต็ม และสำหรับวิธีต้นทุนฐานกิจกรรมนั้น ค่า Sig = 0.211 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด จึงไม่สามารถสรุปได้ว่ากรณีที่อัตราส่วนค่าใช้จ่ายการผลิตต่างกันจะมีผลต่อการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ต่างกัน

6. การศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะการผลิต ซึ่งแบ่งเป็น 3 ลักษณะด้วยกัน คือ ใช้แรงงานคนเป็นส่วนใหญ่ ใช้เครื่องจักรอัตโนมัติ และ ใช้เครื่องจักรกึ่งอัตโนมัติ กับการเลือกใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ โดยให้ตัวแปรลักษณะการผลิต เมื่อ $PRODUCHA = 3$ เป็น Baseline Category จึงทำให้สัมประสิทธิ์ (β) เมื่อ $PRODUCHA = 3$ มีค่าเป็นศูนย์ ดังนั้นสัมประสิทธิ์ของลักษณะการผลิตที่ใช้แรงงานคนเป็นส่วนใหญ่ ($PRODUCHA = 1$) สำหรับวิธีต้นทุนผันแปรมีค่า เท่ากับ -1.469 และสำหรับวิธีต้นทุนฐานกิจกรรมมีค่า เท่ากับ -1.266 โดยค่า Sig ของการทดสอบมีค่า เท่ากับ 0.142 และ 0.235 ตามลำดับ ส่วนสัมประสิทธิ์ของลักษณะการผลิตที่ใช้เครื่องจักรอัตโนมัติสำหรับวิธีต้นทุนผันแปรมีค่า เท่ากับ -1.669 และสำหรับวิธีต้นทุนฐานกิจกรรมมีค่าเท่ากับ -20.973 โดยค่า Sig ของการทดสอบของวิธีต้นทุนผันแปรมีค่าเท่ากับ 0.204 ส่วนวิธีต้นทุนฐานกิจกรรมไม่สามารถแสดงค่าของการทดสอบได้เนื่องจากไม่มีผู้ประกอบการที่ใช้เครื่องจักรอัตโนมัติและเลือกใช้วิธีต้นทุนฐานกิจกรรมเลย และเนื่องจาก ค่า Sig ของการทดสอบมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด(0.05) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ลักษณะการผลิตไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นผู้วิจัยไม่ได้ทำการวิเคราะห์ต้นทุนแรงงานทางตรง เนื่องจากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกมีข้อจำกัด คือ ตัวแปรอิสระต้องไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต้นทุนการผลิตพบที่มีความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนวัตถุดิบทางตรงและค่าใช้จ่ายการผลิตอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.26 การทดสอบความเหมาะสมของสมการความถดถอยโลจิสติก

Pseudo R-Square	
Cox and Snell	0.361
Nagelkerke	0.413
McFadden	0.216

จากการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (ตารางที่ 4.27) Cox and Snell $R^2 = 0.361$ จึงกล่าวได้ว่า ร้อยละ 36.10 ของความผันแปรสามารถอธิบายได้โดยสมการความถดถอยโลจิสติก และ Nagelkerke $R^2 = 0.413$ กล่าวได้ว่า ร้อยละ 41.30 ของความผันแปร

สามารถอธิบายได้โดยสมการความถดถอยโลจิสติกเช่นเดียวกัน ซึ่ง McFadden $R^2 = 0.216$ แสดงให้เห็นว่า ร้อยละ 21.60 ของ Log – likelihood สามารถอธิบายได้โดยสมการความถดถอยโลจิสติก

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

H_0 : ขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

H_a : ขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ผลการทดสอบสมมติฐานยอมรับสมมติฐาน H_0 ซึ่งก็คือ ขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

สมมติฐานที่ 2 กลยุทธ์ระดับธุรกิจมีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

H_0 : กลยุทธ์ระดับธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

H_a : กลยุทธ์ระดับธุรกิจมีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ผลการทดสอบสมมติฐานยอมรับสมมติฐาน H_0 ซึ่งก็คือ กลยุทธ์ระดับธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

สมมติฐานที่3 จำนวนสายผลิตภัณฑ์มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

H_0 : จำนวนสายผลิตภัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

H_a : จำนวนสายผลิตภัณฑ์มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ผลการทดสอบสมมติฐานยอมรับสมมติฐาน H_0 ซึ่งก็คือ จำนวนสายผลิตภัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

สมมติฐานที่4 ต้นทุนแรงงานทางตรงมีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

H_0 : ต้นทุนแรงงานทางตรงไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

H_a : ต้นทุนแรงงานทางตรงมีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ผลการทดสอบสมมติฐานยอมรับสมมติฐาน H_0 ซึ่งก็คือ ต้นทุนแรงงานทางตรงไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

สมมติฐานที่5 ค่าใช้จ่ายการผลิตมีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

H_0 : ค่าใช้จ่ายการผลิตไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

H_a : ค่าใช้จ่ายการผลิตมีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ผลการทดสอบสมมติฐานปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_a ซึ่งก็คือ ค่าใช้จ่ายการผลิตมีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

สมมติฐานที่ 6 ลักษณะการผลิตมีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุน
ผลิตภัณฑ์

H_0 : ลักษณะการผลิตไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

H_a : ลักษณะการผลิตมีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ผลการทดสอบสมมติฐานยอมรับสมมติฐาน H_0 ซึ่งก็คือลักษณะการผลิตไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

จากการศึกษาประโยชน์จากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ใน
อุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์นั้นสามารถแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 4.27 ประโยชน์จากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
วิธีต้นทุนผันแปร	3.67	0.98
วิธีต้นทุนฐานกิจกรรม	3.80	0.92
วิธีต้นทุนเต็ม	3.78	0.74
รวม	3.75	0.84

ระดับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์นั้นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะมีระดับประโยชน์เฉลี่ย 3.75 ซึ่งผู้ใช้วิธีต้นทุนผันแปรมีระดับประโยชน์เฉลี่ย 3.67 ผู้ที่ใช้วิธีต้นทุนฐานกิจกรรมมีระดับประโยชน์เฉลี่ย 3.80 และผู้ใช้วิธีต้นทุนเต็ม มีระดับประโยชน์เฉลี่ย 3.78 เมื่อพิจารณาระดับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ของผู้ใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์แต่ละวิธีพบว่า ประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับมาก

ปัญหาที่พบจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

จากการศึกษาปัญหาที่พบจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์นั้นสามารถแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 4.28 ปัญหาที่พบจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ปัญหาที่พบ	พบปัญหา	ไม่พบปัญหา
ประโยชน์ที่ได้รับไม่คุ้มกับต้นทุนที่เสียไป	3 6.12%	46 93.88%
ข้อมูลที่ได้จากการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ไม่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริง	11 22.45%	38 77.55%
เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ใช้มีความยุ่งยากในการปฏิบัติ	21 42.86%	28 57.14%
บุคลากรไม่มีความพร้อมและขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์	23 46.94%	26 53.06%
องค์กรขาดความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี	10 20.41%	39 79.59%

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาจากการนำเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์มาใช้ในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์นั้นปรากฏว่าผู้ประกอบการ ร้อยละ 77.55 ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบปัญหาจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ และอีกร้อยละ 22.45 ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่พบปัญหาจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ซึ่งปัญหาที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่พบ คือ บุคลากรขององค์กรไม่มีความพร้อมและขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ใช้ โดยมีผู้ประกอบการพบปัญหานี้ถึง ร้อยละ 46.94 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และปัญหาที่พบบรองลงมา คือ เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ใช้ นั้นมีความยุ่งยากในการปฏิบัติซึ่งมีผู้ประกอบการพบปัญหานี้ ร้อยละ 42.86 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนปัญหาที่พบบ่อยเป็นลำดับที่ 3 คือ ข้อมูลที่ได้จากการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ไม่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริง มีผู้ประกอบการพบปัญหานี้ ร้อยละ 22.45 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนปัญหาที่องค์กรขาดความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีมีผู้ประกอบการ ร้อยละ 20.41 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่พบปัญหานี้ และมีผู้ประกอบการเพียงส่วนน้อยที่คิดว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการนำเทคนิคการ

คำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์มาใช้ไม่คุ้มกับต้นทุนที่เสียไป ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.12 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.29 จำนวนและร้อยละของผู้ที่ไม่พบปัญหาจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์จำแนกตามเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
วิธีต้นทุนผันแปร	3	27.27
วิธีต้นทุนฐานกิจกรรม	0	0.00
วิธีต้นทุนเต็ม	8	72.73
รวม	11	100

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ประกอบการจำนวน 11 แห่ง ไม่พบปัญหาใดๆ เลยจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการเหล่านี้ โดยส่วนใหญ่เลือกใช้วิธีต้นทุนเต็มในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีจำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 72.73 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่พบปัญหา ส่วนอีก ร้อยละ 27.27 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่พบปัญหา เลือกใช้วิธีต้นทุนผันแปรในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ผู้ประกอบการที่เลือกใช้วิธีต้นทุนฐานกิจกรรมพบว่าไม่มีรายใดที่ไม่พบปัญหาจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 4.30 ปัญหาจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ของผู้ที่ใช้วิธีต้นทุน
ผันแปรในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ปัญหาที่พบ	พบปัญหา	ไม่พบปัญหา
ประโยชน์ที่ได้รับไม่คุ้มกับต้นทุนที่เสียไป	0 0.00%	15 100.00%
ข้อมูลที่ได้จากการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ไม่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริง	2 13.33%	13 86.67%
เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ใช้มี ความยุ่งยากในการปฏิบัติ	7 46.67%	8 53.33%
บุคลากรไม่มีความพร้อมและขาดความรู้ เกี่ยวกับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์	9 60.00%	6 40.00%
องค์กรขาดความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี	5 33.33%	10 66.67%

ผู้ประกอบการใช้ต้นทุนผันแปรในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ จำนวน 15 แห่ง โดยปัญหาที่พบบ่อยมากที่สุดสำหรับผู้ที่ใช้วิธีต้นทุนผันแปร คือ บุคลากรขององค์กรไม่มีความพร้อมและขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ มีค่าถึงร้อยละ 60.00 ของผู้ใช้วิธีต้นทุนผันแปร ส่วนปัญหาที่พบเป็นอันดับรองลงมา คือ เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ใช้มีความยุ่งยากในการปฏิบัติ สำหรับปัญหาที่ผู้ใช้วิธีต้นทุนผันแปรไม่พบเลย คือ ประโยชน์ที่ได้รับไม่คุ้มกับต้นทุนที่เสียไป

ตารางที่ 4.31 ปัญหาจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ของผู้ที่ใช้วิธีต้นทุนฐานกิจกรรมในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ปัญหาที่พบ	พบปัญหา	ไม่พบปัญหา
ประโยชน์ที่ได้รับไม่คุ้มกับต้นทุนที่เสียไป	1 10.00%	9 90.00%
ข้อมูลที่ได้จากการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ไม่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริง	3 30.00%	7 70.00%
เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ใช้มีความยุ่งยากในการปฏิบัติ	4 40.00%	6 60.00%
บุคลากรไม่มีความพร้อมและขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์	5 50.00%	5 50.00%
องค์กรขาดความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี	2 20.00%	8 80.00%

ผู้ประกอบการใช้ต้นทุนฐานกิจกรรมในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ จำนวน 10 แห่ง โดยปัญหาที่พบบ่อยสำหรับผู้ที่ใช้วิธีต้นทุนฐานกิจกรรม คือ บุคลากรขององค์กรไม่มีความพร้อมและขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ มีค่าร้อยละ 50.00 ของผู้ที่ใช้วิธีต้นทุนฐานกิจกรรม ส่วนปัญหาที่พบเป็นอันดับรองลงมา คือ เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ใช้มีความยุ่งยากในการปฏิบัติ

ตารางที่ 4.32 ปัญหาจากการใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ของผู้ที่ใช้วิธีต้นทุนเต็มในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ปัญหาที่พบ	พบปัญหา	ไม่พบปัญหา
ประโยชน์ที่ได้รับไม่คุ้มกับต้นทุนที่เสียไป	2 8.33%	22 91.67%
ข้อมูลที่ได้จากการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ไม่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริง	6 25.00%	18 75.00%
เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ใช้มีความยุ่งยากในการปฏิบัติ	10 41.67%	14 58.33%
บุคลากรไม่มีความพร้อมและขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์	9 37.50%	15 62.50%
องค์กรขาดความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี	3 12.50%	21 87.50%

ผู้ประกอบการใช้ต้นทุนเต็มในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ จำนวน 24 แห่ง โดยปัญหาที่พบมากสำหรับผู้ที่ใช้วิธีต้นทุนเต็ม คือ เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ใช้มีความยุ่งยากในการปฏิบัติ มีค่าร้อยละ 41.67 ของผู้ที่ใช้วิธีต้นทุนเต็ม ส่วนปัญหาที่พบเป็นอันดับรองลงมา คือ บุคลากรขององค์กรไม่มีความพร้อมและขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์

ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหา

ปัญหาที่พบจากเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ใช้นั้นจะเห็นว่าปัญหาที่พบมาก คือ บุคลากรในองค์กรไม่มีความพร้อมและขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ และปัญหาที่พบบรองลงมา คือ เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่มีความยุ่งยากในการปฏิบัติ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคที่ส่งผลให้กิจการได้รับประโยชน์จากเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ใช้น้อยลง หรืออาจสร้างความเสียหายให้กับกิจการในกรณีที่ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่ได้ในการตัดสินใจเชิงบริหารต่างๆ จากปัญหาที่พบแสดงให้เห็นว่าปัญหานั้นเกิดทั้งจากตัวผู้ใช้เทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ และเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์เอง ดังนั้นแนวทางในการแก้ปัญหานั้นจึงควรเริ่มจากการฝึกอบรมบุคลากรให้มี

ความรู้ และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ควรมีการเปิดโอกาสให้บุคลากรได้ฝึกปฏิบัติจริงเพื่อสร้างความเข้าใจมากยิ่งขึ้น และสำหรับการลดความยุ่งยากในการปฏิบัติของเทคนิคการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์นั้นสามารถทำได้โดยการนำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาช่วย เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบบัญชีเกี่ยวกับการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ ซึ่งแนวทางเหล่านี้ นอกจากจะลดความยุ่งยากในการปฏิบัติแล้วยังเพิ่มความมั่นใจว่าข้อมูลที่ได้นั้นมีความถูกต้อง และสะท้อนต้นทุนที่แท้จริง